

Присойенъ *пр.* 1) лежащій на припекъ: Калугеръ цвеке садеше. На едно мѣсто присойно. *М.* 359. 2) *эпитетъ* змѣи: „Айде поиди си отъ осой въ осой, Ти да фати си две лютн змѣн, Една осойна, друга присойна“. *М.* 262.

Присой *с. м.* припекъ: Зиме да зимвишъ студени осой, Лете да летвишъ горешки присой. *М.* 199.

Присойница *с. ж.* *эпитетъ* змѣи: Змѣя присойница. *М.* 188.

Приспособѣ *м. св.* 1) приспособлю, прибавлю: За да проумѣятъ още по-добря махѣавелизма на тази конституція нѣй ще преспособимъ единъ примѣръ въ България. *Л. Д.* 1873 *р.* 154. 2) — **за примѣръ**, *возьму* въ примѣръ, за образецъ: Той любеше само единъ поетъ, Лордъ Вирона, на кого-то пътешествия-та той си приспособилъ за примѣръ. *Л. Д.* 1875 *р.* 133.

Приспѣ *м. св.* **Приспѣвамъ** *м. дл.* усиплю, —яю; убаюкаю, —иваю: „Ти станѣ рано зарана. Мажко си дете укѣпѣ И гу фѣфъ люлкы-ты приспѣ“. *Ч.* 308. И гу фѣфъ люлкы приспала. *ib.* Но могѣ чѣ азъ да допуснѣ да ме приспиватъ така, като дѣте! *Рис.* 11. На дойки-ты ся иска да приспиватъ дѣца-та за да помирасатъ доклѣ спятъ дѣца-та. *Л. Д.* 1872 *р.* 143. Приспахъ мажъ и тѣтя, Чѣ прѣзь плѣтъ надникнахъ. *Пк.* 90. А пакъ тридесѣто лѣтна-та война приспала чесскѣй народъ въ двѣстегодишенъ смрътенъ сънъ. *Л. Д.* 1872 *р.* 217.

Присърдце *с. с.* охота, усердіе: Всѣко дѣло иска си и майсторѣтъ, та иска и любовь кѣмъ дѣлото, присърце. *Пс.* 9—10 *р.* 189.

Приставѣ *м. св.* положу: Попадията заклала кокошка, отребѣла я и поставила я пала у едно калено тѣнджере да се вари на огнѣно. *Пс.* 13, 152.

Приставѣ *м. св.* **Приставямъ** *м. дл.* найму, нанемаю: Накупи вакли гувѣда И гувидари пристави Два влаха два гувидари. *Бонч.* 43. Въ това село бѣтя му бѣлъ преставенъ падаръ да пази бостаниѣтъ. *Зк.* 139. — **са**, *наймусъ, нанемаюсъ*: Устана Димчо сираче Сирачи чюждо аргатчи. Че той са холавъ престави Въ султана плевнелѣята, За деветъ години — за деветъ стотинѣ. Дошло е врѣме Димчо да излиза. Димчо си хачеца поиска. *Ч.* 318.

Пристанѣ *с. с.* пристанъ: Морско пристаниште. *Л. Д.* 69 *р.* 50.

Пристанка **Пристанушка** (*Зайчаръ Пс.* 9, 92) *с. ж.* Такъ зовутъ дъвушку, убѣгающую изъ дома родительскаго къ любимому жениху въ томъ случаѣ, когда отецъ съ матерью не дають согласія на бракъ съ нимъ: По малкы-тѣ села такѣвъ обычай има: Кога-то ся либать момѣкъ и момѣ, на родители-тѣ имъ не пристаѣтъ да ся вземѣтъ, съгласяватъ ся любовникъ и любовница-та, една вечеръ или заранъ, мо-